

ג'נרל איסכרה

היחידה הכובשת

המצרים שדושה משלטים, משני צדי הוואדי הרחב, ואחד בתוך הוואדי, לפי הערכתנו ישבו שם שתי פלוגות עם סיוע כבד. בדרך לשם נתקנו אנשינו במארב של האויב. תוך דקות מעטות חוסר המארב, ואנשינו המשיכו בהתקדמותם לעבר המשלטים. הקרב היה קל יותר, האויב נכנע ללא התנגדות נמרצת. כיבוש מוצבי המצרים בשמח ישראל ובאזור מפורז נשלם. החלה תפיסת המוצבים וארגון השלד לקראת השיבה לבסיס.

הקרב עצמו נמשך שעה. הוא החל בשעה עשר, נסתיים עם היריות האחרונות כמה דקות אחרי 11. מתוך הכוח שיצא לעלות על הסבחה הופרשה יחידה אשר עליה הוטל לחסום את הדרך מקסיימה בפני תגבורת מצרית אפשרית.

* * *

מנקים בלידה

אנשי החסימה חסו עמדות בצידו הדרוך, בתוך שטח שטוח למדי, והמתינו. אם כי בפעולות האחרונות של צה"ל נגד מוצבים מצריים נמנעו המצרים מלחוש לעזרת הנתקפים, מחשש מארב, אי-אפשר היה לקבוע בהודאות כי גם הפעם לא ישלחו תגבורת. כל שכן שניבל אל-סבחה היה מוצב גדודי והנתקפים הספיקו בהדאי להתקשר עם הכיתה העורפית.

אכן, שעה וחצי לאחר תום הקרב, נשמע רעש מתקרב מניון המדבר. כעבור כמה דקות היה ברור כי הרעש הוא רעש שרשרות של טנקים. לפתע, באור הירח הבהיר, הופיעו דמויות הפלדה המסלצותיות. האורבים הניחו להן להתקרב. עוד זקה ועוד זקה: "הטנקים רעשו וקרבו — ששה בסך הכל. עתה כבר היו ממש קרובים. רק או ניתנה הפקודה: "אש!"

הבווקות ירקו את מטען המוח שלהן. הטנקים התפרשו מיד, תימרו בתוך החשיכה. רק שנים לא זוו ממקומם. הם נפלו טרף לאורבים. כדי לחסות על נסיגתם וגרירת שני הטנקים הגסעיים הסתער טנק אחד על האורבים, נסע סביבם בעיגול כשתחתיו ומקלעיו פולטים אש. מסקד המארב היה הנמנע היחיד: פצע קל במצח.

* * *

יאאללה!

להמשלטה, אותה שעה, שקקו החיים. תחילה רוכזו השבויים, נשקם נפרק מעליהם, הם נבדקו בדיקה מזורזת. לכשנאספו כל השבויים, התארגנה שירתם לקראת המסע לעורף. תחת שמירה קפדנית, כשכובעי התאקי שלהם מכסים את פניהם, יצאו 49 החיילים המנוצחים לדרכם בתוך שטח ישראל. הם אחזו איש בכתף רעהו, צעדו בשורה עורפית ארוכה.

השלל רכזו אף הוא על-ידי הכובשים, שעמלו כמו סבלים מקצועיים. לכל אורך הסבחה נעו אנשים ומכונות, מעמיסים סחובים, צועקים. גם המכונות המצריות שנמצאו במקום הוכנסו לשירות. תיאור את המראה אחד המשתתפים: "זה היה כמו ברחוב אלגנטי בהרים. רק שהבלגאן היה מאורגן". החיילים הצעירים, שזה אף התנסו לראשונה בקרב, נתגלו מתאום כמומחים לכל סוגי הנשק והרכב המצריים. אחד נכנס לתחילי, תימרן בו להנאת חבריו, וחליל שני נמצא בלא דלק; הופיע מומחה שהורה כיצד למלא את המיכל בדלק שנשאב ממכונות מצריות הרוטות.

מפקד, שעבר עם קומנדוקר, ראה תותח נגד-טנקים אשר קנהו הארוך הזדקק כלפי השמים הבהירים. "קשרתי אותו למכונות, ויאאללה!" התגאה אחר כך בבסיס.

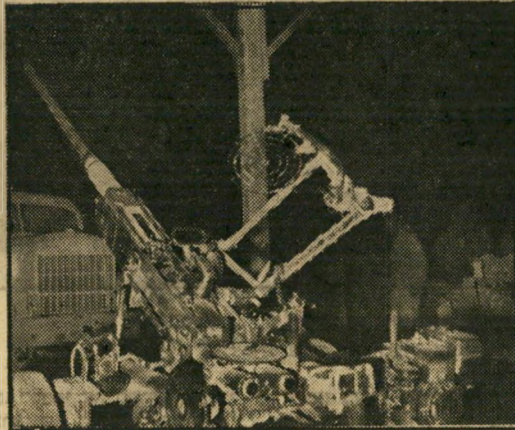
תותח שני מאותו סוג נמצא במצב פעולה, קנהו מונמך להפעלה נגד שריון. הוא העמיד בעייה קשה לכובשים. כי לצורך הפעלתו של משלט הועמד על בסיס מיוחד, גלגלים קומלו למעלה. הבעייה היתה: כיצד להוריד את הגלגלים כדי להסיעו.

"לוחצים על כפתור", הסביר אחד גוף. "הייתי פעם בבסיס של תותחנים ושמתתי אותם מדברים על כך."

כל הכפתורים נלחצו — ללא תוצאה. דרכו את התותח, משכו, סובכו. לבסוף מישוה עשה את הפעולה הנכונה. הגלגלים ירדו.

אמר המפקד:

זאת היתה תרומת הצבא המצרי לקרן המגן. נבינו אותה במזואה.

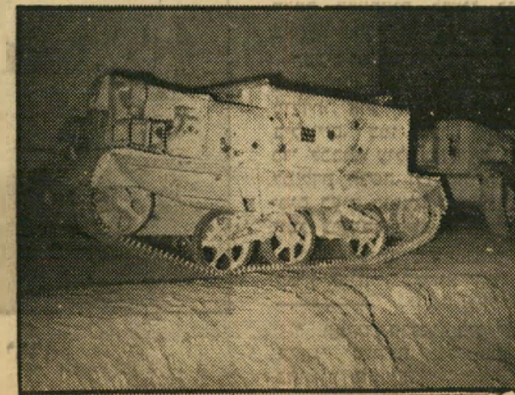
תותח נגד טנקים מטיפוס היספאנו-סוויס, תוצרת שווייץ, שנלקח על-ידי צה"ל בתום הקרב. יכול לשמש גם נגד טנקים.

מקלעים ורובים אוטומטיים, מתוצרת בלגית, שנעזבו אף הם על ידי המצרים המובסים. לכל חייל היה נשק אישי אוטומטי.

הוראות ערביות, מצוירות על דלת מכונת פארגו. למטה: אחד משני החיילים ש"נתרמו" על ידי המצרים לקרן המגן.

לפי מפקדי וחיילי

"הרימון התפוצץ. אדמה, גופות, נשק — הכל עף באוויר. כמו בקולנוע. לא יכולתי לנשום, כל כך דפק לבי בכוח. לבסוף קמתי. מהמקום שהיתה בו העמדה לא באה שום תנועה. המ.כ. רץ אלי מהצד השני ונישק אותי, יופי! שלום! הוא אמר לי, יופי! של עבודה! הייתי נורא גאה."

* * *

האלו xxx! האלו xxx!

אחרי שהתפנה מעט, חזר אותו חייל למקום. בעפר, בין הגחיות, התגולל מקלע בינוני ספרדי, שני מקלעים קלים פ.נ. שלושה תת-מקלעים קרליגוסטב, שלושה רובים מצריוטומטיים פ.נ. ליד כל הנשק הזה נמצאו ששה מצרים בלבד. אותו שפע פנטסטי של נשק אוטומטי נמצא בכל העמדות האחרות.

תוך כדי קרב, פגע כדור זרחן במחסן הנשק, העלה אותו באש. אמר המפקד:

היתה זו הפעם הראשונה שנפגשנו עם גרוד סדיר של הצבא המצרי — גרוד הרגלים ה-11. ניכרו בו תוצאות האימון והאירגון המעולים יותר של גרוד סדיר. כי יחידה כלת מאומנת עלולה להתיאש. להפסיק את התנגדותה כרגע שהקו הראשון נפרץ. אולם כוח מאומן ומאורגן היטב ממושיך את התנגדותו עד לכיבוש המוצב האחרון.

באגף הדרומי של הסבחה היה הקרב קשה במיוחד. יחד עם גל ההסתערות הראשון עלו הלוחמים גם על מוצב זה. הם התקדמו, חיסלו כמה עמדות בודדות. אך אש האויב שספה בלי הרף, בקצב מהדים. קצב ההתקדמות הוא, החיילים חיפשו מחסה על אומת הטרשים. או החליטו מפקד היחידה כי אין טעם להמשיך, לאחר שאכדה לו התנוסה. הוא נתן אות לאנשיו לסגת מעט, לתפוס עמדות.

"האלו xxx! האלו xxx! כאן x! איננו יכולים להתקדם. אני מבקש סיוע ארטילרי. עמדתנו היא — האויב יושב ב—".

כעבור כמה דקות רעמו שוב הכלים הכבדים, בדייקנות מפליאה. פגז אחר פגז פקד את המוצב. כאשר נסתיימה ההפגזה, הסתערו שוב הלוחמים. הפעם נגמור אותם! צעקו איש לרעהו.

* * *

ההסתערות השניה

הפעם הובילה התנופה המחודשת את המסתערים עד לכין השוחות. הם היו נסערים יותר, והם רצו גם לנכוס על שני חבריהם שנסלו בהסתערות הראשונה. מסביב כבר שכבו קולות הקרב. אך בגורה זו התנהלה הלחימה בכל אכזריותה.

הגעתי לאחת החפירות כאשר לפתע, מתוך אוהל קטן הגיחה לעומתי דמות שחורה, סיפר אחד החיילים. כנראה ששכב מתחת למיטה. כיוונתי את הכלי אל האיש, התחלתי ללחוץ על ההדק. פתאום הרסתי. כי המצרי שהתקרב אלי נשא את שתי זרועותיו באוויר. הוא נכנע.

אולם המצרי לא האמין כי ניצל ממוח. הוא פחד שבלהט הקרב לא יתחשב החייל הישראלי בידי המורמות. הוא צנח ארצה, החל מחבק את רגלי הישראלי. "אני קצין מצרי!" קרא בעברית. "אל תהרוג אותי, המשיך להתחנן באנגלית. אל תהרוג אותי!"

היה זה אחד משני הקצינים שנשבו בפעולה.

* * *

מרגמה בפרצוף

מאחת התעלות ירה רובאי מצרי ללא הרף, פצע שני לוחמים ישראליים. לפתע ראה לפניו לוחם ישראלי שלישי, שהתקדם בריצה שמפפה ללא נשק אישי. היה זה רגם שנשא את מרגמתו.

המצרי זינק מעמדתו, כיוון את רובהו המכוון אל חזה הרגם. "זרקתי את המרגמה ישר לתוך הפרצוף שלו", סיפר הלה אחר-כך. "הוא נשכב על הארץ מעוצמת המכה. זינקתי עליו וגמרתי אותו בכידון שלו."

המשיך המפקד: הכוח השני נשלח לוואדי סיראם. שם תפכו